

[Gustav Pedersen.]

genstande. Afgørende for, at man valgte denne skat som den første af dem, man kunne fjerne, var de vanskeligheder, som det pågældende erhverv er kommet i. Det var ikke blot selve omsætningen, der var stærkt dalende; hvad der forøvrigt også formindskede muligheden for at få det provenu, der var regnet med, men det var endvidere produktionsvilkårene, der blev forringet. Det drejer sig jo her om en dansk produktion, der ikke er alt for gammel og følgelig heller ikke kan være alt for rod-fæstet og derfor må og kan have brug for et indenlandsk marked til støtte for sin virksomhed, hvori også indgår eksportvirksomhed. Alle disse ting talte for, at man gik ind for at afskaffe skatten og undvære det beløb, den indbragte. Derudover er der for guld- og sølvvareomsætningen sket en forbedring med hensyn til det skattefrie salg af ure, idet det skattefrie beløb for ure i detailsalg er forhøjet fra 125 kr. til 150 kr. Det betyder, at en hel del af de almindelige lommeure, som ellers ville blive beskattet, og forøvrigt også en del af de billigere stueure slipper fri for skat.

Når man ydermere tager i betragtning, at der i forvejen var en nedsættelse fra 15 til 10 pct., må det være berettiget at sige, at det i hvert fald er lettelser, og jeg vil egentlig også tro lettelser, der ikke vil være uden betydning. Der kunne selvfølgelig have været ønske om at komme længere ned eller at komme helt bort fra skatten, på samme måde som der var andre afgifter under dette lovforslag, som man i og for sig gerne havde enten formindsket eller fjernet, men opgaven var på forhånd bundet; de midler, der skulle skaffes på den konto, var på forhånd fastlagt, og derfor måtte udvalget blive stående ved de ændringsforslag, som jeg nu har omtalt, det vil sige pelskattens bortfald og en yderligere nedsættelse af afgiften på ure.

Det ændringsforslag, der vedrører tobakken, er hverken en forbedring eller en forringelse, det er simpelthen en teknisk ændring, som har været nødvendig, for at der kunne blive samme afgift på samme kvaliteter. Fra det øjeblik man ikke længere i alle tilfælde holder den samme detailpris, er det nødvendigt at beregne afgiften på basis af en beregnet normal detailhandlerfortjeneste; det er det, ændringsforslaget går ud på, men der sker ikke nogen ændring i beskatningen.

Jeg skal så endelig omtale, at vi har forhandlet spørgsmålet om den afgift, der lægges på drikkevarer, der nydes i lejet

lokale. Spørgsmålet blev allerede drøftet, da lovforslaget var til første behandling, og der var dengang ikke enighed om det. Det har vist sig under forhandlingen i udvalget, at der heller ikke der var enighed. Der har været udvalgsmedlemmer, som ønskede en videregående fritagelse under henvisning til, at man ikke gennem omsætningsafgiften skal beskatte privatforbrug, altså spiritus, der nydes i egne lokaler, hvortil jo i visse tilfælde må henregnes lejede lokaler. Der har på den anden side været medlemmer, der var betænkelige ved en udvidelse og snarere ville have en yderligere begrænsning, fordi der på dette felt kan fremkomme en unfair konkurrence overfor de virksomheder, der må betale omsætningsafgiften i sin helhed. Resultatet af diskussionen om disse to modsatte anskuelser blev altså — det kan måske siges, at det ikke tilfredsstillende nogen, men at det måske også derfor rammer det nærmeste —, at man blev stående ved ministerens forslag.

Jeg har nøjedes med at gøre disse rent tekniske bemærkninger til lovforslaget, idet jeg regner med, at den debat, der har været om de større og mere principielle spørgsmål, måtte være udtømt med de taler, der har været holdt om lovforslaget vedrørende de direkte skatter.

Jeg skal hermed på udvalgsflertallets vegne anbefale ændringsforslagene til vedtagelse og senere lovforslagene til endelig vedtagelse. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke, som har tilsluttet sig ændringsforslagene, selv vil motivere sin stilling med hensyn til en videreførelse af lovforslagene.

Viggo Starcke: Vi kan fra vor side tiltræde ændringsforslagene. Vi anerkender de små fremskridt, der findes deri, men da fremskridtene efter vort skøn er for ubetydelige, kan vi ikke stemme for selve lovforslaget. Vi havde ønsket, at eksemplet fra pelsvarerne havde smittet over på andre ting såsom restaurationsafgiften, ure, guldsmedearbejde o. s. v., men det er jo godt at begynde et sted — næste gang kommer vel resten.

Vi kan altså fra vor side stemme for ændringsforslagene, men ikke tiltræde forlængelsen af selve lovene.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker udvalget for dets arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.